

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5291/06
22.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi "AA" koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalni centar Niš broj 413-180/06-T od 31.08.2006. godine, u predmetu poreza na dodatu vrednost, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 22.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Niš - Filijale Niš, broj: 249847067 od 31.07.2006. godine, kojim je tužiocu tačkom 1. dispozitiva utvrđen, za poreski period od 01.11.2005. - 30.11.2005. godine, porez na dodatu vrednost za promet dobara i usluga u ukupnom iznosu od 301.544,00 dinara, te prethodni porez u ukupnom iznosu od 773.932,00 dinara, kao i tačkom 2. dispozitiva istog prvostepenog rešenja utvrđeno pravo na poreski kredit PDV za isti poreski period u iznosu od 472.388,00 dinara i tačkom 3. naloženo tužiocu da poslovne evidencije PDV u svemu usaglasi sa tačkom 1. dispozitiva istog prvostepenog rešenja.

U tužbi podnetoj ovom sudu tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Ističe da nije u kontrolisanom poreskom periodu prodao firmi "BB" nepokretnosti - stanove za koje navodi i da ih nije pribavio po osnovu ugovora o izvođenju radova od investitora objekta. Kako tužilac nikada nije postao vlasnik stanova, a predmetnu uplatu je primio od preduzeća "BB" po osnovu ugovora o asignaciji, a ne po osnovu Predugovora o kupoprodaji, niti po osnovu avansnih računa, to smatra da nije ni došlo do prometa nepokretnosti za koji se plaća PDV, a tužilac je izdavao avansne račune i iskazivao PDV isključivo greškom svog knjigovođe. Ukazuje da tuženi organ nije, odnosno nije pravilno ocenio sve navode žalbe tužioca izjavljene na rešenje prvostepenog organa od 31.07.2006. godine. Naime smatra da je u konkretnom slučaju trebalo primeniti odredbe o prenosu apsolutnih prava iz Zakona o porezima na imovinu, jer se ne radi o prvom prenosu prava raspolaganja na novoizgrađenom građevinskom objektu, a iz priložene dokumentacije jasno se vidi da tužilac nije investitor i da navedene stanove nije kupio radi dalje prodaje već samo radi regulisanja međusobnih prava i obaveza iz ugovora o asignaciji. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ, je ostao u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po razmatranju navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa proizlazi da je prvostepeni organ u postupku donošenja prvostepenog rešenja, izvršio terensku kontrolu međusobnih poslovnih odnosa tužioca i preduzeća "BB" o čemu je sačinio zapisnik broj 47-3018/2006-073-001 od 24.07.2006. godine, kojim je, između ostalog, konstatovano da je u kontrolisanom periodu od 01.01.2005. godine do 21.07.2006. godine Preduzeće "BB" kupilo dve nekretnine od tužioca i to nepokretnost - stan u stambeno - poslovnom objektu "VV" na osnovu Predugovora o kupoprodaji nepokretnosti broj 50 od 17.06.2005. godine, a koji je tužilac pribavio kompenzacijom po osnovu Ugovora o izvođenju radova broj 43 od 20.04.2005. godine i drugu nepokretnost - stan u izgradnji na "GG" na osnovu Predugovora o kupoprodaji nepokretnosti broj 101 od 21.11.2005. godine, a koji je tužilac prethodno pribavio po osnovu Ugovora o izvođenju radova zaključenog sa investitorom. U istoj kontroli konstatovano je da je tužilac izdao preduzeću "BB" avansne račune u kojima je iskazivao PDV za navedene stanove, a u svom knjigovodstvu nije izvršio obračun PDV iskazanog u tim avansnim računima niti ih je evidentirao u zakonom propisanim rokovima na analitičkom kontu K-to 470, kao ni u poreskoj prijavi - obrascu PPPDV, te nije izvršio ni uplatu iskazanog PDV-a, a što je suprotno odredbama čl. 49. - 51. Zakona o porezu na dodatu vrednost.

Odredbom člana 51. stav 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost ("Službeni glasnik RS", br.84/04, 86/04 i 61/05) propisano je da je obveznik dužan da za svaki poreski period plati PDV koji je jednak pozitivnoj razlici između ukupnog iznosa poreske obaveze i iznosa prethodnog poreza, u roku za podnošenje poreske prijave.

Kod ovakvog stanja stvari, po oceni Vrhovnog suda Srbije, pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu izjavljenu na rešenje prvostepenog organa od 31.07.2006.godine, nalazeći da je prvostepeni organ pravilno sproveo upravni postupak, potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i u skladu sa zakonom utvrdio tužiocu poresku obavezu te mu naložio uplatu PDV -a za poreski period od 01.11.2005. do 30.11.2005. godine, a u svemu prema citiranim odredbama člana 51. stav 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost, kao i člana 44. stav 1. istog Zakona, prema kome ako obveznik u računu za isporučena dobra i usluge iskaže veći PDV od onog koji u skladu sa tim zakonom duguje, dužan je da tako iskazan PDV plati, dok u novom računu ne ispravi iznos PDV-a.

Pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, a u smislu člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97) tuženi organ cenio i navode tužiočeve žalbe da je u konkretnom slučaju trebalo primeniti odredbe o prenosu apsolutnih prava iz Zakona o porezima na imovinu ("Službeni glasnik RS", br. 26/01, "Službeni list SRJ", br. 42/02 i "Službeni glasnik RS", br. 45/02 ... 135/04) jer se, po navodima tužioca, radi o drugom, a ne o prvom prenosu prava raspolaganja na novoizgrađenim stanovima i da je investitor navedene stanove kupio ne radi dalje prodaje već samo radi regulisanja međusobnih prava i obaveza iz ugovora o asignaciji. Kako je tužilac prema navedenoj odredbi člana 44. stav 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost dužan da plati iskazani PDV, to je osnovano tuženi organ našao da su ovi žalbeni navodi bez uticaja na zakonitost prvostepenog rešenja.

Iz navedenih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakona na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 22.11.2007. godine, U. 5291/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS